

کتاب دانیال - شماره نود و هشت

کاربرد سه گانه ایلیا و داوری روزهای واپسین: شناخت مراحل تحقیقی و اجرایی داوری

Jeff Pippenger

2024-02-29

کاربرد سه گانه ایلیا نشان می دهد که در ایام آخر، در آغاز و در پایان ایام آخر، یک ایلیا خواهد بود. «ایام آخر» روزهای داوری اند که روندی تدریجی دارد و به دو نوع داوری تقسیم می شود: داوری تحقیقی که در آغاز ایام آخر شروع شد، و داوری اجرایی که در پایان ایام آخر صورت می گیرد. کاربرد سه گانه ایلیا عمدتاً نمایانگر تاریخ داوری اجرایی است که با قانون یکشنبه نزدیک الوقوع آغاز می شود.

داوری تحقیقی محدود به کسانی است که اظهار کرده اند پیرو خدا هستند؛ عمدتاً با اظهار مستقیم، اما همچنین در اقلیتی از موارد با اظهار غیرمستقیم از رهگذر سبک زندگی.

(زیرا نه شنوندگان شریعت در حضور خدا عادلند، بلکه عاملان شریعت عادل شمرده خواهند شد. زیرا وقتی غیریهودیان که شریعت ندارند، طبیعتاً آنچه در شریعت است انجام می دهند، همینان، با آنکه شریعت ندارند، برای خود شریعت اند: که نشان می دهند کردار شریعت بر دل هایشان نوشته شده است، و وجدانشان نیز شهادت می دهد و افکارشان در میان خود، یا یکدیگر را متهم می سازد یا معذور می دارد.) رومیان ۱۳:۲-۱۵.

داوری تحقیقی دو بخش اصلی دارد، زیرا با بررسی زندگی مردگان (از روزگار آدم به بعد) که اظهار می داشتند به خدای حقیقی ایمان دارند آغاز شد، و در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ فرایند «داوری تحقیقی زندگان» آغاز گردید. داوری تحقیقی افزون بر تقسیم مردگان و زندگان، بخش دیگری نیز دارد، زیرا داوری از خانه خدا آغاز می شود، و در روزهای آخر، خانه خدا ادونتیسسم لائودکیه ای است. وقتی داوری خانه خدا با قانون یکشنبه که به زودی فرا می رسد پایان یابد، آنگاه گله دیگر خدا که در آن زمان در بابل هستند داوری می شوند.

داوری اجرایی مجازات خدا بر کسانی است که پیشنهاد نجات او را رد کردند. داوری اجرایی با قانون یکشنبه که به زودی فرا می رسد آغاز می شود. در آن زمان ایالات متحده جام غضب خود را، که همان جام دوران مهلتش نیز هست، پر کرده خواهد بود و به دنبال ارتداد ملی، نابودی ملی خواهد آمد. هر ملتی بر روی کره زمین در اجرای قانون یکشنبه از الگوی ایالات متحده پیروی خواهد کرد، و هر یک از آن ملت ها نیز آنگاه جام خود را پر کرده و دچار نابودی ملی خواهد شد.

"وقتی آمریکا، سرزمین آزادی دینی، با پایت در اعمال اجبار بر وجدان و واداشتن مردم به حرمت نهادن به سبت دروغین متحد شود، مردم هر کشور در سراسر جهان سوق داده خواهند شد تا از الگوی او پیروی کنند." شهادت ها، جلد ۶، ۱۸.

داوری اجرایی نیز به دو بخش تقسیم می شود. از زمان قانون یکشنبه در ایالات متحده تا هنگامی که مهلت بشر پایان می یابد، یعنی وقتی میکائیل برمی خیزد، داوری های خدا با رحمت آمیخته است؛ اما وقتی میکائیل برمی خیزد، خشم خدا - که در ریخته شدن هفت بلای آخر جلوه می یابد - هیچ رحمتی در خود ندارد. در دوره بحران قانون یکشنبه، داوری های اجرایی بر مردمان و ملت ها با رحمت درآمیخته خواهد بود، زیرا هنوز برخی در بابل خواهند بود که در آن زمان به آنان فرصت داده می شود تا تفاوت میان عبادت در روز سبت و روز یکشنبه را درک کنند.

ای کاش مردم زمان تفقد خود را می‌شناختند! بسیاری هستند که هنوز حقیقتِ آزمون‌گر این زمان را نشنیده‌اند. بسیاری هستند که روح خدا برای آنان می‌کوشد. زمان داوری‌های ویرانگر خدا، زمان رحمت است برای آنان که هرگز فرصتی نداشته‌اند بیاموزند حقیقت چیست. خداوند با مهربانی بر آنان نظر خواهد کرد. دل پررحمتش به رحم آمده است؛ دستش هنوز برای نجات دراز است، در حالی که در بر روی کسانی که نخواستند داخل شوند بسته شده است.

"رحمت خدا در بردباری طولانی‌اش آشکار می‌شود. او داوری‌های خود را بازمی‌دارد و منتظر است تا پیام هشدار برای همگان به صدا درآید. آه، اگر قوم ما آن‌گونه که باید، مسئولیتی را که برای رساندن آخرین پیام رحمت به جهان بر دوش آنان نهاده شده است احساس می‌کردند، چه کار شگفت‌انگیزی انجام می‌شد!" شهادت، جلد ۹، ۹۷.

«زمان داوری‌های ویرانگر خدا، زمان رحمت است برای کسانی که هیچ فرصتی برای آموختن اینکه حقیقت چیست نداشته‌اند.» آن دو «زمان» با هم آغاز می‌شوند وقتی که «در بسته می‌شود» بر ادونتیس‌های لاودکیه‌ای که «نمی‌خواستند وارد شوند».

«دیدم که سبت مقدس هست و خواهد بود دیوار جدایی میان اسرائیل حقیقی خدا و بی‌ایمانان؛ و اینکه سبت مسئله بزرگ است برای متحد ساختن دل‌های قدیسان عزیز منتظر خدا. و اگر کسی ایمان بیاورد و سبت را نگاه دارد و برکت همراه آن را دریافت کند، و سپس آن را ترک کند و حکم مقدس را بشکند، به همان یقین که خدایی هست که در آسمان بالا فرمانروایی می‌کند، دروازه‌های شهر مقدس را بر خود خواهد بست. دیدم که خدا فرزندان را دارد که سبت را نمی‌شناسند و نگاه نمی‌دارند. آنان نور مربوط به آن را رد نکرده بودند. و در آغاز زمان تنگی، هنگامی که بیرون رفتیم و سبت را کامل‌تر اعلام کردیم، از روح‌القدس پر شدیم. این امر کلیسا و ادونتیس‌های اسمی را، چون نمی‌توانستند حقیقت سبت را رد کنند، به خشم آورد. و در این زمان، برگزیدگان خدا همگی به روشنی دیدند که ما حقیقت را داریم، و بیرون آمدند و با ما جفا را تحمل کردند.» سخنی به گله کوچک، ۱۸، ۱۹.

با فرارسیدن قانون یکشنبه‌ای که به زودی از راه می‌رسد، در بسته می‌شود و بدین‌سان دوره پیش از قانون یکشنبه به «زمان تفتیش» قوم خدا بدل می‌شود.

چگونه می‌گویید: «ما داناییم و شریعت خداوند با ماست؟» اینک، بی‌گمان او آن را به عبث ساخته است؛ قلم کاتبان بیهوده است. خردمندان سرافکنده‌اند، مبهوت و گرفتار شده‌اند؛ اینک، کلام خداوند را رد کرده‌اند؛ پس چه حکمتی در ایشان است؟ از این‌رو، زانیشان را به دیگران خواهم سپرد و کشتزارهایشان را به آنان که وارثان خواهند شد؛ زیرا همه، از خردترین تا بزرگ‌ترین، گرفتار طمع‌اند؛ از نبی تا کاهن، هر یک به ناراستی رفتار می‌کند. زیرا زخم دختر قوم مرا سرسری درمان کرده‌اند و می‌گویند: «سلامتی، سلامتی»، حال آن‌که سلامتی‌ای نیست. آیا چون قباحت ورزیدند شرمند شدند؟ نه، هیچ شرم نکردند و حتی رویشان از شرم سرخ نشد؛ از این‌رو، در میان فروافتادگان خواهند افتاد؛ در وقت بازخواستشان به زیر افکنده خواهند شد، می‌گوید خداوند. ارمیا ۸:۸-۱۲.

همان‌گونه که درباره اسرائیل باستان است، درباره اسرائیل امروزی نیز چنین است: هر دو هلاک می‌شوند، زیرا زمان تفقد خود را نشناختند. زمان تفقد خدا برای ادونتیس لاودیکی از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، پایان می‌یابد.

و چون نزدیک شد، شهر را دید و بر آن گریست و گفت: ای کاش، دست‌کم در این روز خود، تو نیز آنچه مایه سلامتی توست می‌شناختی! اما اکنون آن‌ها از چشمانت پنهان شده‌اند. زیرا روزهایی بر تو خواهد آمد که دشمنانت گرداگردت خندق خواهند کشید، از هر سو تو را در محاصره خواهند

گرفت و از هر طرف تو را در تنگنا خواهند گذاشت، و تو را همراه با فرزندان که در میان تو هستند، با خاک یکسان خواهند کرد، و در تو سنگی بر سنگی باقی نخواهند گذاشت؛ زیرا زمان دیدار از تو را نشناختی. لوقا ۱۹:۴۴.

در هنگام تفتیش خدا، خردمندان و نادانان برای همیشه از هم جدا می‌شوند.

می‌دانیم که ادونتیس‌های روز هفتم تقدیس نشده‌ای که از حقیقت آگاهی دارند اما خود را با دنیاپرستان پیوند زده‌اند، به کلی از ایمان دست خواهند کشید و به ارواح گمراه‌کننده گوش فرا خواهند داد. دشمن با رغبت، تطمیع‌ها و وسوسه‌هایی پیش رویشان خواهد گذاشت تا آنان را برانگیزد که جنگی را علیه قوم خدا پیش ببرند. اما آنان که راستین و استوارند، در خدا دفاعی محکم و نیرومند خواهند داشت. Manuscript Releases، جلد ۷، ۱۸۶.

زمان تفتیش آنان در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، چنان‌که نمونه‌اش زمان تفتیش بر کلیساهای پروتستان در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ بود، و همان‌گونه که برای اسرائیل قدیم، زمان تفتیش هنگامی آغاز شده بود که روح‌القدس در هنگام تعمید مسیح نازل شد.

داوری اجرایی هنگامی آغاز می‌شود که ایالات متحده در زمان صدور قانون یکشنبه که به زودی فرا می‌رسد، جام دوران مهلتش را پر کند؛ و این همان زمانی است که کلیسای ادونتیس‌لاودیکه‌ای نیز جام خود را پر کرده است. داوری از خانه خدا آغاز می‌شود، و جام دوران مهلت برای هر دو شاخ فاسد ایالات متحده پر می‌شود. شاخ فاسد پروتستان‌تیسیم که پیش‌تر توسط کلیسای ادونتیس‌لاودیکه‌ای نمایندگی می‌شد، آنگاه از میان می‌رود؛ و جنبش فیلادلفیایی فرشته سوم در آن هنگام شاخ حقیقی پروتستان‌تیسیم و اورشلیم روحانی‌ای است که چون علمی برافراشته می‌شود. در آن مقطع، اورشلیم از کلیسای مجاهد به کلیسای ظفرمند دگرگون می‌شود.

داوری اجرایی آغاز می‌شود، هم‌زمان با دوره داوری‌های ویرانگر خدا که همچنین زمانی از رحمت برای رمه دیگر خداست که هنوز در بابل است. این هنگامی آغاز می‌شود که زمان تفتیش خدا بر ادونتیسیم لائودیکه‌ای پایان می‌یابد. داوری اجرایی به هفت بلای آخر پیش می‌رود، جایی که داوری‌ها دیگر با رحمت آمیخته نیستند، و سپس عیسی بازمی‌گردد.

وقتی عیسی بازمی‌گردد، هزاره (هزار سال) که در فصل بیستم مکاشفه آمده، نشان می‌دهد که شیطان بر زمینی ویران‌شده در بند است، تنها همراه با فرشتگان سرکشی که در حمله علیه خدا شرکت کردند.

و دیدم فرشته‌ای از آسمان فرود آمد که کلید چاه بی‌انتهای و زنجیری بزرگ در دست داشت. و او اژدها، همان مار کهن که ابلیس و شیطان است، را گرفت و او را به مدت هزار سال بست، و او را به چاه بی‌انتهای افکند و در آن را بر او بست و بر او مهر نهاد تا دیگر ملت‌ها را فریب ندهد، تا هنگامی که هزار سال به پایان رسد؛ و پس از آن باید اندک زمانی آزاد شود. مکاشفه ۲۰:۱-۳.

در طول آن هزار سال، نجات‌یافتگان یک داوری تحقیقی را درباره گمشدگانی که هنوز در قبرهایشان خفته‌اند و در انتظار پایان داوری‌های فردی هستند، انجام خواهند داد. نجات‌یافتگان زندگی و شرایط گمشدگان، از جمله شیطان و فرشتگانش، را بررسی خواهند کرد تا تعیین کنند کدامیک در پایان آن هزار سال سزاوار مجازاتی شدیدتر است.

و تخت‌ها را دیدم، و کسانی بر آنها نشستند، و اختیار داوری به ایشان داده شد؛ و جان‌های کسانی را دیدم که به خاطر شهادت عیسی و به خاطر کلام خدا سر بریده شده بودند، و نیز آنان که نه وحش را پرستیده بودند و نه تمثال او را، و نشان او را بر پیشانی‌های خود یا در دست‌هایشان نپذیرفته بودند؛ و ایشان زنده شدند و با مسیح هزار سال سلطنت کردند. مکاشفه ۲۰:۴.

بنابراین هزاره شامل داوری تحقیقی است که با پایان یافتنش، داوری نهایی اجرایی را به همراه می‌آورد؛ آنگاه که مردگان شریر برانگیخته می‌شوند و شیطان که در آن زمان کاملاً بر آنان مسلط است، شیران را متقاعد می‌کند تا به اورشلیم - که در پایان هزار سال از آسمان فرود می‌آید - حمله کنند. هنگامی که شیران حمله خود را آغاز می‌کنند، آتشی از آسمان فرو می‌ریزد و داوری نهایی اجرایی به انجام می‌رسد.

و چون هزار سال به سر آید، شیطان از زندان خود رها خواهد شد، و بیرون خواهد آمد تا امت‌هایی را که در چهار گوشه زمین اند، یعنی جوج و ماجوج، بفریبد تا ایشان را برای جنگ گرد هم آورد؛ که شمارشان همچون ریگ‌های دریاست. و آنان بر پهنای زمین برآمدند و اردوگاه مقدسان و شهر محبوب را در محاصره گرفتند؛ و آتشی از جانب خدا از آسمان فرود آمد و ایشان را بلعید. مکاشفه 9-20:7.

اگرچه کاربردهای سه‌گانه الیاس و فرستاده‌ای که راه را برای فرستاده عهد آماده می‌کند تا او ناگهان به هیکل خود بیاید، به هم نزدیک و مرتبط‌اند، می‌توان تمایزی در کارشان تشخیص داد، و آن اینکه الیاس عمدتاً کار آن فرستاده و جنبشی را که با پیام او پیوند دارد شناسایی می‌کند؛ کاری که در طی داوری اجرایی که با قانون یکشنبه‌ای که به زودی فرا می‌رسد آغاز می‌شود، به انجام می‌رسد. فرستاده‌ای که راه را برای فرستاده عهد آماده می‌کند، عمدتاً کاری را مشخص می‌سازد که در جریان داوری تحقیقی انجام می‌شود. ادونتیسیم لائودیکیایی زمان تفقد خود را، که نمایانگر دوره زمانی مشخصی از داوری است، نمی‌داند.

آنها همچنین پیام «حقیقت حاضر» را که در زمان تفقدشان اعلام می‌شود، درک نمی‌کنند. لازم بود هم داوری و هم پیام آن روزها را بشناسند. همچنین لازم بود پیام‌آور آن دوره را نیز بشناسند. در نابینایی لائودیکیه‌ای خود با پیام زمانه مخالفت می‌کنند، زمان تفقد خویش را با پیامی از «سلامتی و امنیت» انکار می‌نمایند، و در این که پیام‌آور برگزیده آن دوره چه کسی است، مرددند. این حقیقت در شهادت ایلای دوم، یعنی یحیی تعمیددهنده، به روشنی آشکار شد.

یهودیان می‌دانستند که پیشگویی پیام‌آوری را که قرار بود بیاید مشخص کرده بود، و عیسی به‌صراحت تعلیم داد که یحیی همان پیام‌آوری بود که قرار بود بیاید.

زیرا همه انبیا و شریعت تا زمان یحیی نبوت کردند. و اگر بخواهید بپذیرید، او همان الیاست که می‌بایست بیاید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود. متی ۱۱:۱۳-۱۵.

در پایان دوره تفتیش ایشان (زمانی در تاریخ مسیح که نمونه‌وار قانون قریب‌الوقوع یکشنبه است)، هنگامی که مسیح بر صلیب آویخته بود، یهودیان گمان می‌کردند که آیا الیاس خواهد آمد تا عیسی را نجات دهد. اگر پیام‌آوری را که می‌بایست راه را برای فرستاده عهد آماده کند - آن که در همان زمان عهد را با خون خود تثبیت می‌کرد - شناختند، نمی‌توانستند مسیح خود را بشناسند. ادونتیسیم لائودیکی در روزهای آخر باید داوری خود را بشناسد که همان زمان تفتیش ایشان است. آنان موظف‌اند پیام آن دوره زمانی را بشناسند و موظف‌اند فرستاده برگزیده آن زمان را نیز بشناسند. شورش سال ۱۸۸۸ در یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ نمایان شد، هنگامی که فرشته باب هجده مکاشفه فرود آمد. سرکشان ۱۸۸۸ از به رسمیت شناختن فرستادگان برگزیده آن تاریخ که نمونه‌وار روزهای آخر بود، سر باز زدند.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

زیرا خداوند، خدای اسرائیل، بدین‌گونه به من گفت: جام شراب این خشم را از دست من بگیر و همه امت‌هایی را که تو را نزدشان می‌فرستم و اداری کن که آن را بنوشند. و خواهند نوشید و تلوتلو خواهند خورد و دیوانه خواهند شد، به سبب شمشیری که در میانشان می‌فرستم. آنگاه من جام را

از دست خداوند گرفتیم و همه امت‌هایی را که خداوند مرا نزدشان فرستاده بود واداشتم که بنوشند: یعنی اورشلیم و شهرهای یهودا و پادشاهانش و سرورانش، تا ایشان را ویرانی و شگفتی و سوت و لعنت سازم، چنان‌که امروز است؛ فرعون پادشاه مصر و خادمانش و سرورانش و همه قومش؛ و همه قوم مختلط، و تمامی پادشاهان زمین عوص، و تمامی پادشاهان سرزمین فلسطینیان، و اشقلون و غزه و عقرون و بازماندگان اشدود؛ ادوم و موآب و بنی‌عمون؛ و تمامی پادشاهان صور و تمامی پادشاهان صیدون و پادشاهان جزایری که آن سوی دریا هستند؛ ددان و تیما و بوز و همه آنان که در دورترین گوشه‌ها هستند؛ و تمامی پادشاهان عربستان و تمامی پادشاهان قوم مختلط که در بیابان ساکن‌اند؛ و تمامی پادشاهان زمی و تمامی پادشاهان عیلام و تمامی پادشاهان ماد؛ و تمامی پادشاهان شمال، دور و نزدیک، هر یک با دیگری، و تمامی پادشاهی‌های جهان که بر روی زمین‌اند؛ و پادشاه شیشک پس از ایشان خواهد نوشید. پس به آنان بگو: چنین می‌گوید خداوند لشکرها، خدای اسرائیل: بنوشید و مست شوید و قی کنید و بیفتید و دیگر برنخیزید، به سبب شمشیری که در میان شما می‌فرستم. و اگر از گرفتن جام از دست تو برای نوشیدن امتناع ورزند، آنگاه به آنان بگو: چنین می‌گوید خداوند لشکرها: بی‌گمان خواهید نوشید. زیرا اینک، من آوردن بلا را بر شهری که به نام من خوانده می‌شود آغاز می‌کنم؛ آیا شما بی‌جزا خواهید ماند؟ بی‌جزا نخواهید ماند؛ زیرا بر همه ساکنان زمین شمشیر را فراخواهم خواند، می‌گوید خداوند لشکرها. پس با این همه سخنان بر ضد ایشان نبوت کن و به آنان بگو: خداوند از بلندای آسمان غرش خواهد کرد و از مسکن مقدس خود آوازش را برخواهد آورد؛ بر مسکن خود به شدت غرش خواهد کرد؛ فریاد خواهد زد، همچون کوبندگان انگور، بر ضد همه ساکنان زمین. هیاهویی تا اقصای زمین خواهد رسید؛ زیرا خداوند با امت‌ها نزاع دارد؛ با تمامی بشر داوری خواهد کرد؛ شیران را به شمشیر خواهد سپرد، می‌گوید خداوند. چنین می‌گوید خداوند لشکرها: اینک بلا از امتی به امت دیگر بیرون خواهد رفت، و گردباد عظیمی از کناره‌های زمین برخواید خاست. و کشتگان خداوند در آن روز از یک سر زمین تا سر دیگر زمین خواهند بود؛ نه بر ایشان ماتم گرفته خواهد شد و نه گرد آورده و نه دفن خواهند شد؛ بر زمین چون سرگین خواهند شد. ارمیا ۱۵:۲۵-۳۳.